2015-32-014-00020
Skrivelse af 14. april 2015 fra advokat
En ung travhest blev i februar 2012 opereret for OCD i et haseled. Prognosen efterfølgende blev af sagsøgte Hestehospital 1 vurderet som god. Efterfølgende blev hesten handlet og de nye ejere fandt at udfaldet af operationen ikke var tilfredsstillende, idet man mente hesten stadig havde mus. Hesten hævede i hasen og blev sendt til Hestehospital 2. Her blev der foretaget røntgen, som ikke kunne vise mus i hasen. Der blev foretaget artroskopi, hvor man fandt at der var ledmus i hasen og bortopererede denne i april 2014, prognosen blev nu vurderet til at være reserveret. De nye ejere sagsøgte Hestehospital 1, som 2 år tidligere havde opereret hesten. Sagsøgte var i besiddelse af røntgen før operation, kontrolrøntgen og operationsvideo. Hestehospital 2 havde ikke foretaget videooptagelse under operationen.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:
Sundhedsrådet bedes besvare, hvorvidt operation den 24. februar 2012 ud fra det foreliggende materiale er udført fagmæssigt korrekt?

Svar ad 1:
Rådet skal bemærke, at videooptagelsen af artroskopi operationen er teknisk tilfredsstillende. Der foreligger ikke en filmatiseret oversigt af hele leddet, i dette tilfælde talocrural leddet. Dette bevirker, at en overbliksvurdering af leddet med eventuelle andre abnormaliteter ikke foreligger, samt at bekræftelse af anatomien i det viste område af leddet vanskeliggøres.

Rådet vurderer imidlertid, at det med rimelig sikkerhed kan bekræftes, at operationen involverer kurettage (afskrabning, fjernelse af væv) af et område af den mediale malleolus af tibia. Det er vanskeligt visuelt at vurdere forandringerne udelukkende ud fra en videooptagelse, hvorimod kirurgen i dette tilfælde benytter probering af ledbrusken (”føler med en sonde”) og den underliggende knogle og opnår derved en fornemmelse af området, som det ikke er muligt for Rådet at vurdere ud fra en videooptagelse.

Generelt finder Rådet, at videoen umiddelbart viser en tilfredsstillende kurettage af et abnormalt område på den mediale malleolus.

Spørgsmål 2:
Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende bedes Sundhedsrådet oplyse, hvorvidt operationen foretaget den 23. april 2014 havde været nødvendig, såfremt operationen foretaget den 24. februar 2012 var foretaget fagmæssigt korrekt?

Svar ad 2:
Spørgsmålet udgår jf. svar ad 1.

Spørgsmål 3:
Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende, bedes Sundhedsrådet redegøre for, hvad det er ved operationen, som Sundhedsrådet ikke anser for værende fagmæssigt korrekt, herunder hvori eventuelle fejl/mangler består samt beskrive konsekvensen af fejl/mangler?

Svar ad 3:
Spørgsmålet udgår jf., svar ad 1.

Spørgsmål 4:
Sundhedsrådet bedes oplyse, om OCD og ledmus er det samme? I benægtende fald bedes Sundhedsrådet beskrive forskellen samt redegøre for, hvorvidt tilstandene hver især kan kureres ved operation.

Svar ad 4:
I generel tale anvendes betegnelsen ledmus ofte for en OCD lidelse, som primært drejer sig om veldefinerede, oftest afrundede og delvist frigjorte fragmenter med eller uden en tydelig defekt i den underliggende knogle. Imidlertid kan OCD lidelser også primært præsenteres som defekter i ledbrusken og den underliggende knogle, hvor resultatet derfor alternativt kan være en indkærvning i leddet, uden en decideret ledmus. Begge former kan imidlertid også ses samtidigt, for eksempel ved OCD på den laterale trochlea i bagknæet.

Begge tilstande behandles ofte ved en artroskopisk operation, der enten involverer fjernelse af en tydelig ledmus og/eller kurettage af den beskadigede brusk og underliggende knogle.

Spørgsmål 5:
Sundhedsrådet bedes oplyse, om der ud fra sagens bilag, er objektive holdepunkter for, at der forefandtes ledmus på hestens venstre baghas's mediale maleolus i april 2014?

Svar ad 5:
Nej. Der foreligger ikke videooptagelse af operationen i april 2014 til Rådets vurdering, og Rådet kan ikke ud fra de foreliggende røntgenbilleder (dateret 16. april 2014) bekræfte, at der var ledmus på lokalisationen (mediale malleolus) i april 2014.

Rådet skal anføre, at succesraten for OCD operationer i hasen kun er 80 %. Dette skyldes sandsynligvis, at de 20 % af hestene allerede har udviklet eller efterfølgende udvikler ostoarthrose i leddet. Det bør erindres, at operationsbeskrivelsen fra 2012 omtalte:

"Sekundære forandringer: slidfure medialt på mediale trochlea; let synovitis".

Sådanne observationer kan være årsagen til, at hesten i 2014 præsenteredes med halthed og ledgalle, og ligeledes årsagen til, at hesten, efterfølgende operationen i 2014, to gange behandles med kortison i samme led, tilsyneladende uden succes.

Afgørelse:
Sagen blev forligt.
Det blev aftalt mellem parterne, at sagen afsluttedes uden at der skulle ske betaling fra sagsøgte til sagsøger.
Sagsøger skulle betale kr. 5.000 i sagsomkostninger til sagsøgte.